
Carla Holzenspies

Over kraaien, pimpelmezen, vleermuizen en een lijster

Iedere dag, vroeg in de ochtend, deel ik voer uit voor de vogels. Allereerst is Paultje, de kraai, aan de beurt. Die slijt zijn oude dag, die minstens 32 jaar omvat, in zijn "aanleunwoning" in de grote volière. Daarna komen Tsip, de zanglijster en de pimpelmezen aan de beurt, die in de kleine volière huizen. Omdat het regende had ik op een dag mijn regenjas aan en

mijn hoofd bedekt met de capuchon. In het halfduister liep ik langs de kleine volière, op weg naar Paultje. De pimpels, die me in deze uitrusting niet herkenden, schrokken zich te pletter. Groot alarm!! Daar was een vijand die ze naar het leven stond. In één ogenblik waren alle pimpels verdwenen. Ze hadden zich achterover laten zakken en hingen nu ondersteboven aan hun zitstokken.

Geen vogels meer, maar vleermuizen bevonden zich in de volière. Hadden zij de vijand even te pakken!!

Tsip, de bovengenoemde zanglijster, voert de 'hinkstapsprong' uit. Gewoonlijk bivakkeert hij op

de hoogste zitstok in de volière, maar hij had iets nieuws bedacht. Hij trok zijn linkerpoot in, hipte opzij op zijn rechterpoot en liet zijn linkerpoot weer zakken. Opnieuw werd de linkerpoot ingetrokken en het ritueel herhaalde zich. Een halve meter werd op die manier afgelegd. Zijn "centrifugezang", gevolg van het grootbrengen naast de wasmachine, wordt nu afgewisseld met het achterovergooien van zijn kopje. Dat gebaar heeft hij mij zien maken.

Ondanks dat het winter is blijft hij 'zingen'. Sinds kort verplaatst hij zich met een snavel vol meelwormen. Of de pimpelmezen in zijn verblijf hem inspireren? Wie zal het weten!

In Het Vogeljaar no. 4 en 5 1997 komt in de rubriek veldwaarnemingen de naam 'huiskraai' voor. Wat is dat voor een vogelsoort? Ik heb een volièrekraai, maar het blijft een zwarte kraai.

